

Sam Hood Prize 2021

1. *Homeric Hymn to Dionysus 35-57*

οἶνος μὲν πρότιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν	35
ἠδύποτος κελάρυξ' εὐώδης, ὄρνυτο δ' ὀδμή	
ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας·	
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη	
ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρμνῶντο δὲ πολλοί	40
βότρυες· ἀμφ' ἰστὸν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσός	
ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·	
πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἳ δὲ ἰδόντες	
νῆ' ἤδη τότε ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον	
γῆι πελάαν· ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηός	45
δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσσηι	
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενά, σήματα φαίνων·	
ἄν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου	
δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἳ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,	
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα	
ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες. ὃ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας	50
ἀρχὸν ἔλ'· οἳ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες	
πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλλα δῖαν,	
δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας	
ἔσχεθε καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἵπέ τε μῦθον·	
“θάρσει, †δῖ' ἐκάτωρ†, τῶμῳ κεχαρισμένε θυμῳ·	55
εἶμι δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ	
Καδμηῖς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.”	

NB ἐκάτωρ in line 55 makes no sense. Feel free to render with a vocative that suits the context.

2. Sophocles, *Oedipus at Colonus* 1181-1203

πάτερ, πιθοῦ μοι, κεί νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῆ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῶν ὑπείκει τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἠύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
αἰδοῦ νιν. εἰσὶ χιτῆροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νοθετούμενοι
φίλων ἐπφδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ' ἄπαθες,
κἂν κείνα λεύσσης, οἷδ' ἐγώ, γνώση κακοῦ
θυμοῦ τελευτήν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητῶμενος. 1200
ἀλλ' ἡμῖν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτόν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.

3. Thucydides 7.71

ὅ τε ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ τοῦ πλέονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων ἔτι χεῖρω πράξωσιν. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς ὃ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἐοικώς, καὶ διὰ τὸ <ἀνώμαλον> τῆς ναυμαχίας ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων, εἰ μὲν τινες ἴδοιεν πῃ τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῖσθαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτρέποντο, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἠσώμενον βλέψαντες ὀλοφυρμῶ τε ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο καὶ ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο· ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ζυνεχὲς τῆς ἀμίλλης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ζυναπονέοντες ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον· αἰεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς βοῆ, νικῶντες κρατοῦμενοι, ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον, πρὶν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐπικείμενοι λαμπρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῶ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς ἄλλος ἄλλῃ, ὅσοι μὴ μετέωροι ἐάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ πεζὸς οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν, οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακὴν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπη σωθήσονται διεσκόπουν. ἦν τε ἐν τῷ παραυτίκα οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ζυμπασῶν ἐλάσσω ἐκπληξίς. παραπλήσιά τε ἐπεπόνθησαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ· διαφθαρεισῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἦν μὴ τι παρὰ λόγον γίγνηται.

4. Virgil, *Eclogues* 10.9-30

Quae nemora aut qui uos saltus habuere, puellae Naides, indigno cum Gallus amore peribat?	10
Nam neque Parnasi uobis iuga, nam neque Pindi ulla moram fecere, neque Aonie Aganippe. Illum etiam lauri, etiam fleuere myricae; pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem Maenalus et gelidi fleuerunt saxa Lycaei.	15
Stant et oues circum (nostri nec paenitet illas, nec te paeniteat pecoris, diuine poeta: et formosus ouis ad flumina pauit Adonis); uenit et upilio; tardi uenere subulci; uuidus hiberna uenit de glande Menalcas.	20
Omnes "Vnde amor iste" rogant "tibi?" Venit Apollo: "Galle, quid insanis?" inquit; "tua cura Lycoris perque niues alium perque horrida castra secuta est." Venit et agresti capitis Siluanus honore, florentis ferulas et grandia lilia quassans.	25
Pan deus Arcadiae uenit, quem uidimus ipsi sanguineis ebuli bacis minioque rubentem: "Ecquis erit modus?" inquit "Amor non talia curat, nec lacrimis crudelis Amor nec gramina riuis nec cytiso saturantur apes nec fronde capellae."	30

5. Horace, *Odes* 1.9

Vides ut alta stet nive candidum
Soracte nec iam sustineant onus
silvae laborantes geluque
flumina constiterint acuto?

dissolve frigus ligna super foco   5
large reponens atque benignius
deprome quadrimum Sabina,
o Thaliarche, merum diota.

permitte divis cetera, qui simul   10
stravere ventos aequore fervido
deproeliantis, nec cupressi
nec veteres agitantur orni.

quid sit futurum cras, fuge quaerere, et
quem fors dierum cumque dabit, lucro
adpone nec dulcis amores
sperne, puer, neque tu choreas,   15

donec virenti canities abest
morosa. nunc et Campus et areae
lenesque sub noctem susurri
composita repetantur hora,

nunc et latentis proditor intimo   20
gratus puellae risus ab angulo
pignusque dereptum lacertis
aut digito male pertinaci.

6. Seneca, *Epistulae Morales* 1

Seneca Lucilio suo salutem

Ita fac, mi Lucili; vindica te tibi, et tempus, quod adhuc aut auferebatur aut subripiiebatur aut excidebat, collige et serva. Persuade tibi hoc sic esse, ut scribo: quaedam tempora eripiuntur nobis, quaedam subducuntur, quaedam effluunt. Turpissima tamen est iactura, quae per negligentiam fit. Et si volueris attendere, maxima pars vitae elabatur male agentibus, magna nihil agentibus, tota vita aliud agentibus. Quem mihi dabis, qui aliquod pretium tempori ponat, qui diem aestimet, qui intellegat se cotidie mori? In hoc enim fallimur, quod mortem prospicimus; magna pars eius iam praeterit. Quicquid aetatis retro est, mors tenet.

Fac ergo, mi Lucili, quod facere te scribis, omnes horas complectere. Sic fiet, ut minus ex crastino pendeas, si hodierno manum inieceris. Dum differtur, vita transcurrit. Omnia, Lucili, aliena sunt, tempus tantum nostrum est. In huius rei unius fugacis ac lubricae possessionem natura nos misit, ex qua expellit quicumque vult. Et tanta stultitia mortalium est, ut quae minima et vilissima sunt, certe reparabilia, imputari sibi, cum impetravere, patiantur: nemo se iudicet quicquam debere, qui tempus accepit, cum interim hoc unum est, quod ne gratus quidem potest reddere.

Interrogabis fortasse, quid ego faciam, qui tibi ista praecipio. Fatebor ingenue: quod apud luxuriosum sed diligentem evenit, ratio mihi constat inpensae. Non possum me dicere¹ nihil perdere, sed quid perdam et quare et quemadmodum, dicam: causas paupertatis meae reddam, sed evenit mihi, quod plerisque non suo vitio ad inopiam redactis: omnes ignoscunt, nemo succurrit.

Quid ergo est? Non puto pauperem, cui quantulumcumque superest, sat est. Tu tamen malo serves tua, et bono tempore incipies. Nam ut visum est maioribus nostris, sera parsimonia in fundo est. Non enim tantum minimum in imo, sed pessimum remanet.

Vale.